

TAFSIR AV Kapitel 90, al-Balad ~ Staden

Kapitel 90 – al-Balad: Den branta stigen och dess följder

Kapitel 90, al-Balad (Staden)

Beskrivning: En ed, den fria viljan, en inbjudan att klättra den branta stigen och resultatet av att göra det.

Inledning

Ämnet i detta kapitel med 20 verser visar att det uppenbarades i Mecka. Vid tiden för dess uppenbarelse hade de icke-troende övertygat sig själva om att det var acceptabelt att förtrycka och trakassera Profeten Muhammad, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, och hans anhängare, särskilt de svagare i samhället. Kapitel 90 är uppkallat efter ordet i den första versen *al-balad*, staden (Mecka). Koranens mirakulösa natur visas här när den lyckas förklara ett omfattande ämne – människans sanna ställning – på bara några få meningar. Varje person erbjuds två olika vägar, en mot det goda, den andra mot det onda, och varje individ

kan utöva fri vilja genom att välja sin egen väg. Han bör därför sträva efter att göra goda gärningar snarare än att ägna sig åt arrogans och slöseri.

Verserna 1-3 – Mecka, Profeten Muhammad och mänskligheten

Detta kapitel öppnar med en ed. Gud svär vid staden Mecka. Meckas folk är väl medvetna om varför en ed skulle sväras vid deras stad. De vet att det är en viktig stad mitt bland öde berg. De vet att det är platsen där Profeten Abraham återställde det första Guds hus och de vet att den ligger i en karg dal där det är den enda platsen för trygghet och säkerhet. Det är en helig plats i ett laglöst land.

Gud lägger till Profeten Muhammad i sin ed och kallar honom en invånare i denna stad, en boende som ytterligare förhöjer stadens ära. Men vid den tiden ansåg de icke-troende att det var deras rätt att förtrycka och tyrannisera Profeten även i denna helgade stad. Det var som om förföljelsen av Profeten hade gjorts laglig. Gud avslutar sin ed med att svära vid föräldrar och deras barn, eller som vissa lärda säger, vid Profeten Adam och hans barn – mänskligheten. Denna del av eden är en introduktion till den diskussion som följer: människans natur.

Verserna 4-7 – Denna värld är ett test

Människan har skapats för hårt arbete och för prövning. Kampen kan ta olika former beroende på när och var en person föds. Även när en persons liv är ett av lätthet och bekvämlighet måste den personen kämpa för att behaga Gud. Din plats i världen är ett test. En person som lider i denna värld kan kvalificera sig för en framgångsrik ställning i Efterlivet. En annan person, i en maktposition till exempel, kan endast tillfredsställa sina lustar och begär och slutligen drabbas av plåga i Efterlivet.

Föreställer sig varje person att ingen kan övervinna honom; tror han att det inte finns någon som är mäktigare än han själv? Hur kunde han lura sig själv att tro detta när en enda blixt är nog för att visa människan hur svag hon egentligen är? ”Jag har slösat bort stor rikedom, spenderat på vad jag än önskar”, säger han; i sin arrogans har han glömt att Gud vakar över honom.

Verserna 8-10 - Fri vilja

Gud säger att Han har gett varje person två ögon att se med, och en tunga att tala med och två läppar för att kontrollera vad som kommer ut ur hans mun. En person kan tro att han är mäktig, men det är Gud som har skänkt honom den lilla makt han har. Gud har gett oss kunskap och visdom och förmågan att veta och välja mellan rätt och fel.

Verserna 11-16 - Vad får dig att förstå?

Men, fortsätter Gud, vissa människor har inte försökt klättra den branta stigen. De kan ha spenderat sin rikedom men inte på sätt som behagar Gud. Det finns otaliga gåvor som borde motivera människor att klättra så högt de kan, men ändå gör de det inte. Vad får dem att förstå? Gud förklarar exakt vilka handlingar som pekar människor mot Paradiset. Det är att befria slavar och att ge mat till den hungrige, vare sig det är en släkting, en föräldralös eller någon behövande i nöd.

Dessa är exempel på handlingar som helt saknades vid tiden för detta kapitels uppenbarelse. Slavar behandlades med stor grymhet. Hungersnöd och svält var utbredd och föräldralösa behandlades ofta illa även av sina nära släktingar. Dessa handlingar prövar den troendes karaktär. Och de följs av det viktigaste steget av alla.

Verserna 17-18 - Paradiset

Att klättra den branta stigen innebär att vara en av dem som tror och råder varandra att vara ståndaktiga och barmhärtiga. Vad skulle värdet vara av att mata den hungrige eller befria slavar om en person saknade tro? De som tror lever i en gemenskap av troende som uppmuntrar vänlighet och medkänsla. De är de högra handens folk, de som kommer att njuta av Paradiset som belöning för sin tro och sina handlingar. De kommer att ta emot sina register i sin högra hand och gå vidare till Paradiset.

Verserna 19-20 - Helvetets eld

De icke-troende, de som tar emot sina register i sin vänstra hand, kommer att gå mot Helvetets eld. De förnekade Guds uppenbarelser. Dessa människor valde att inte klättra den branta stigen. Elden kommer att vara runt omkring dem, sluta sig om dem. De kommer att vara omslutna av den, instängda utan hopp om flykt.

[KAPITEL 90](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 91, ash-Shams ~ Solen](#)

[TAFSIR AV Kapitel 89, al-Fajr ~ Gryningen»](#)

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)
- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)